

TELEGRAFUL ROMAN.

Nº 6. ANULU XIII.

Telegraful ese de doua ori pe septembrie: joi si Duminica. — Prenumeratia se face in Sabiu la espeditura oice pe afara la c. r. poste, cu bani gasi prim scrisori francate, adresate catre espeditura. Pretiul prenumeratii pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. — ear pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu ann 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. — Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inseratelor se platescu pentru intea ora cu 7. cr. sirulu cu litere mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$. cr. si pentru a treia repetire cu $3\frac{1}{2}$. cr. v. a.

Sabiu, in 21 Ian. (2 Febr.) 1865.

Ce ne trebuie?

IV.

Se dice ca Imperatulu Carolu VI. fiindu ingrijitul de urmarile mortii sele, pentruca nu avea urmatorul de partea barbatasca, sa fie intrebatu pre unulu din barbatii ce-lu incunjură, ca de ce aré avé elu mai multu sa se ingrijescă? „Maiestate“ fu respunsul „de trei lucruri, si adeca: 1. de bani; 2. de bani si 3. de bani!“

Déca recugetamu acum asupr'a trebuinzelor nôstre enumere vomu astă, ca pentru că sa le punem in lucrare mai antâiu de tôte avemu lipsa de acele trei mijloce care se reduc la unulu, adeca la bani, fia accia acum in moneta sunatore, fia in harthia seu harthii, fia chiaru in ori si ce lucruri cu pretiu.

Noi insa togmai asupr'a seraciei ne plângemu, caci ce maestria aru si de a radicá de totu feliul de institute candu aru si bani la indelete? ce ne amu mai sparge capulu cu atâtea planniri, candu noi avendu bani nu amu avea alta de a face decât a zidi, a prevede cu cele de lipsa, si a ne salarisá pre invetigatorii si professorii de toti ramii s. a. s. a.?

Trebuie dara sa ne gandim la inlaturarea lipsei si la eastigarea mijlocelor. Pe acelea insa le amu facutu atarnator dela cultura dela radicare spirituala a poporului si asiá la parere ne amu astă in dilema: fara mijloce materiale nu ajungemu la o cultura generala, mijlocele materiale insa togmai se castiga mai lesne, unde este o cultura respondita in tôte clasele poporului.

O comora ascunsa aru trebuie se astămu ore-undevea că sa estiu din dilema acesta. Insă unde vomu astă gemenii nascuti in diu'a de Rusali, că sa ni o afle cautandu-o si uitandu-se in unghiile degetelor mari dela amendoue mânilé? Că sa nu acceptam pâna se voru nasce astfelu de gemeni facatori de minuni sa cercamu dora vomu astă vreo dicere magica, care sa ne deschida de undeve vre-o comuna cu isvoré necasabile de averi, pentru noi si pentru urmatorii nostri. Aceasta exista. Multe popore au si folosit'o si inca cu succes. Ea e forte scurta si se cuprinde in „poteri unite.“ Intruniri spre acestu scopu suntu care le amu avé de recomandat poporului nostru.

Amu auditu in tempulu mai nou si amu cettu felu de felu de proiecte spre radicare natiunei. Amu vedintu calculafuni din cari esau millione seu in casulu celu mai nefavoritoriu sute de mii, cari aru potea serví de capitale, din a căroru venituri sa se platésca sa se premieze cutare seu cutare lucru, seu sa se radice cutare seu cutare institutu. Amu facutu esperiintia insa mai totdeun'a, decât ori s'au pusu ceva in lucrare, despre greutatea contribuirilor pe bas'a calcularei de mai susu, pentruca ele nici odata nu au potutu sa petrunda pâna iu classele cele mai de josu. Déca pentru unele intreprinderi au petrunsu, unu felu de sila au simtitu totdeun'a contribuenlii, celu putinu cei, carsi nu au potutu precepe de ajunsu inaltimea scopului aceloru contribuirii. De aci vine apoi de fondurile incepute dupa ce au trecutu entuziasmulu celu d'antâiu au statu pe locu. Dar de unde va fi venindu acesta? Credemu ca de acolo, ca cei mai multi suntu cari ascépta sa véda unu resultatu mai grabnicu si mai invederatu alu contribuirilor sele; pentruca cei mai multi nu suntu in stare de a idealisa, ci suntu strinsu legati de realitate. Afara de acesta contribuirile celu putinu pentru generatiunea nostra vinu in tipulu acesta in adeveru ingreunator si de greutati sa satura curendu ori si cine.

Déca voimoi noi dara sa fia intrunirile ce le recomandâmu mai eu succesu, apoi un'a, sa nu le punem scopuri asiá inalte, sa nu le generalisamu asiá tare la pasulu celu d'antâiu si sa cautâmu, ca ele, de si in mesura mai pucina sa aduca folose in cercurile cele mai de aproape de originea loru. Cercurile unde au sa se arete lucratore intrunirile seu insotirile

nôstre sa fia mai intâiu ale economilor nostri si apoi a industriasilor nostri si asiá apoi numai mai departe.

Sa aruncâmu o privire la lipsele cele multe ale economilor nostri, candu adeca unui'a seu altui'a i pica unu bou seu doi din jugu; candu i pica o vaca, cu carea-i séca isvorul de lapte pentru cas'a, pentru copiii sei s. a. si apoi la impregiurarea, ca ei pentru o suma mica de bani trebuie sa-si lapede productul sudorei loru mai de pre unu anu intregu tocmai in tempulu celu mai nepiinciosu, si de multe-ori sa imprumute bani dela camatarnici cu camete nemai audite, seu sa-si repuna sudorea inca de pe anulu viitoriu: si indata vomu intielege lips'a unoru insotiri contribuitore spre ajutoriu imprumutatu; sa cugetâmu, ca bietii nostri meseriasi, candu voru sa se asiedie si sa deschida lucratoria loru propria, déca nu se voru inglodá pentru döue trei sutisiore in camete, care in unu tempu nefavoritoriu devinu mai ingreunatoré decât capitalulu imprumutatu, si vomu pricpe necesitatea de intruniri de aceste ajutatore.

Pânacandu vomu reveni asupr'a obiectului acestui că sa aratâmu cu cifre, cum s'aru poté ajutá poporul, prin contribuiri mici si in cercuri mai strimte, mangaiemu pre toti acei căti s'aru poté spari de acestu projectu cu asigurarea, ca ori unde s'au infinitati societati de acestea au fostu folositore. Folositore si pentru aceia, ca omulu atunci are totdeun'a consciintia cea placuta, ca si ajuta prin conlucrarea sea; ca fiacare se invită a-si pretiu mai multa si ostenel'a sea si productul ostenelei sale; ca castiga o incredere in sine si se intaresce in principiulu celu salutaru pentru ori ce omu dar si pentru ori ce poporu: „ajuta-ti tu insuti.“ Că sa pota sci cine-va bateru incâtuva cum ne intipuimus noi intrunirile potemu de acum spune, ca noi nu le intipuimus, compunende din membrii contribuitori de buna voia de nisice taxe seu cum le vomu numi, in fiacare luna, care déca voru trece preste o summa anumita, sa aduca procente; că acci cari i-au imprumutu astă de chizasi membrilor, cari au sa stee in solidum buni pentru imprumutatoriu, nemai au alta de implituitu, decât sa respunda pâna la platirea capitalului, cametele legiuite; cu deosebire inse si preste totu, ca pre membrii contribuitori in ori ce casu de lipsa sa-i ajute si sa nu-i lase a deveni prad'a unui seu altui speculantu fără de sufletu.

Amu dorî din anima candu nu numai de aceste, dar candu amu vedé si altufelu de insotiri, si mai alesu la tiéra, unde sa-si dea poporulu ajutoriulu imprumutatu la unele lucruri precum suntu radicare de case, grajduri dar apoi si la consultari pentru imbunatâtirile uneltelelor loru de economia, pentru o mai ratinabila folesire a pamentului. Noi credemu ca in tipulu acesta poporulu aru incepe a se descepta din propriu seu impulsu si aru incepe elu insusi a cercá indreptare ce suntu de facutu. Noi credemu ca poporulu aru si celu mai competentu, pentruca in tôte casurile cunoscere firea locu lui si are praca mai multa.

Spiritulu socialu, care ne lipsesce s'aru desvoltá de din Josu in susu si o alta viézia s'aru respondi preste totu poporulu. Starea materiala s'aru radicá incetu, dar signru: Isvorile aceste mici la incepantu aru poté deveni cu tempulu mari. Ele atunci n'ar u folosi numai classelor de economi si meseriasi ci si celor'alalte toturor.

Brasovu in Ianuariu. Mitropoli'a româna ortodoxa, care si aici a fostu salutata cu cea mai viua bucuria, ni-au adus, dupa parerea mea cea nepretensiva, trei folose mari, neprecalculabile de mari, si adeca: invierea, apera-rea si inflorirea Românilor.

Si fiindea chiaru si intre cititorii acestei foi amu avutu ocazie a observá, ca suntu unii, cari aceste folose ori le ignorâza deplinu, ori celu putin le pretarescu subt adeverat a

loru valore, fia-mi iertatu a dice in aceasta privintia cateva cuvinte.

Nainte de a veni la deslusirile acestea, mi esprimu pentru anul nou 1865. bucuria; caci Mitropolia e dovedita cea evidente, e standardul unui nou pasu gigantice facutu in inaintarea si vieti a intelectuala si religiosa a Romanilor.

Punctul d'antai ne arata acel folosu lamurit, ca inviindu Mitropolia avemu iarasi mama bisericei si eparchiei noastre, biserica si eparchiele ei nu se vor mai sbuciuma pe venitoriu ca cele singuratice si nu se vor mai pastori de naimisi, ci de acel'a, cari cunosc glasulu ei; inviindu aceasta dulce mama, ea va inaripati pre fiii cei slabii, va aduna pre cei ratasci si va indulci pe cei amariti, cari de unu seculu si jumetate au cautatu lumina si liniște in biserica, si n'au aflat'o. Langa acestea se scie sora de fiilor fara mama; ei sirmanii se imprascia si se instrameta frate de frate ca puii fara cloca, ba se departeza unulu de altulu intr'atata, incat se face prapastie intre ei. —

Acum prin restituirea Mitropoliei amu scapatu de acestu omoru; amu dobandit uace bucuria si mangaiere, ca fratilor celor raspanditi si celor ce rabdau amaruri li se va da anflare, li se va da indulcire in limb'a loru, carea pana aci le era nesocotita; celor instramati li se va intinde mana de legatura, si asi toturor la olalta li se voru da povetie, inventati si indreptari, cari i voru descepta si-i voru pune pe adeverat'a cale a progressului.

Alu doilea folosu este acel'a, ca avendu noi astadi Mitropolia restituata, amu dobandit in tote laturele dieceselor ei aperare; amu dobandit unu scutu, unu refugiu si o protea pentru venturi grele si visorose; amu recastigatu aperarea Mitropoliei cea dedemultu, carea apera cu taria pre fiii Romanilor de ghiarele rapitorilor, cari voiau sa-i prinda in temporile depe vremea principilor Ardeleni, candu drepturile bisericei noastre se calcau pe fatia, candu calvinismulu navalial asupra-ne si candu toti din tote partile amenintau vieti religionei noastre; atunci aceasta mitropolia apera si se lupta intr'atata incat suferi si mucenicia ca Mitropolitul Sav'a; atunci se vediu aperarea si folosulu Mitropoliei. Aceasta chiamare o are si adi; radacin'a ei a esistat si esista, acum avendu ea si trunchiu, ramuri si frundie de umbrutu, mane va da rodui de hranitu.

Astfelu a esistat Mitropolia si candu Transsilvani'a a devenit sub scutul Austriei (1687), candu biserica paru ca resufla. Mitropolia era in activitate si atunci cu cei 2 Mitropoliti Varlaamu si Teofilu, ca si ceialalti chirotoniti in Romania, si aru fi esistat pana adi, candu cine scie in ce flori amu fi fostu, deca cestu din urma era in stare a o apera si sustinut contra torrentului tempului. Dela acesta (1697) pana adi diecesele noastre fura parte mare fara ingrijire, fara mama, si de aceea fiii loru in locu sa se ajute, se zavistuiau. Ei ajutau dusmanilor a se inapoi Romania pre Romanu. Acum insa acea Mitropolia de mai nainte, acea santinela agera, carea pazi pre toti Romanii, dupa unu evu si jumetate se restituie, sub staruintele si obosinti a nemuritorului Andreiu, ca alu III. Mitropolit alu ei de sub Austri'a. Multamita induratalui Domnului, multamita milostivului Imperator, multamita celui ce a obositu a se restitu; meritele lui, dupacum observa "Telegrafulu", le va insira Istoria.

Destulu ca deca mai nainte au fostu destinul seu chiamarea Mitropolitilor romani de a apera pre Romanii, de a priveghi si a se lupta pentru luminarea loru, pentru drepturile si usiurarea loru; acestu destinu lu are si adi. Aceasta chiamare s'a vediu la Esc. Sea Mitropolitul de adi, inainte de a se fi chiamatu Mitropolit. —

Mitropolitii cei dedemultu au obositu luminandu pre popor si biserica prin traducerea cartilor cu inventiaturile lui Christosu in limb'a maicei noastre. Celu de adi a inventiatu si va inventa, a scrisu si va scrie, a radicatu si va radica drepturile bisericei in tote locurile si coltiurile dieceselor Mitropoliei, si astfelu vomu si aperati de dusmani, si mai multu de intunecare ce ne-a pascutu.

Cu alu 3-lea punctu ne vomu convinge despre folosulu celu naltu din aceea, ca astadi Romanii ortodoxi din Transsilvani'a si Ungaria suntu uniti subt unu capu, suntu uniti moralicesse. Si ore putinu castigu e acestu faptu? Deceva cugeta cine-va seriosu, va afla, ca nu e putinu, ci e forte multu. Ce bucuria nu este, candu numai anu pomu mare si vechiu lu-vei vedea inflorindu in tote ramurile lui; ore nu vei dice, ca acesta e binecuvantat? Dorintia de a se restitu mitropolia au avut o mosii si stramosii nostri si n'au dobandit o; eata ca amu castigat o noi. Asta dorintia au cuprinsu si aceea, ca deca Romanii austriaci nu suntu altfel la olalta, sa fia macar in Biserica stramosiloru; sa fia la olalta macar la lumina, sfaturile si consultarile, care facu progressul si

suntu mai de lipsa decatiori ce alta unire. Noj amu dobandit asta dorintia, si ea ne va folosi; ne va folosi, ca suntem unu trupu, o inima si o tinta aveam: vom insinti scole de tota classa, din acele voru es barbati in tote ramurile, cari voru cresc, voru lumină si voru aduce la inflorire intregu poporul romanu. Pana aci in Transsilvani'a, fiindu subt unu capu, subt rata intelegeri, eata ce pasi gigantici amu facut! Sa privim indreptu inainte cu trei diecehie, unde eram? si unde ne astam actum? Astfelu dar prin totu loculu in Austria, unde suntu Romanii, mai iute decat transilvanenii voru recastigat vieta si potere. In totu loculu voru si capi si preoti demni, amestru spiritului tempului de adi, cari si voru cunosc si chiamarea loru si a Bisericei noastre. Caci ce alt a e chiamarea bisericei si a loru, decat a ne lumina si intelepti? Care alt a sa fia tintea cea mai sanatosă, de catu a insinti institute de crescere si instructiune. Nu s'au potutu pana acum semenat aceste in totu loculu, caci altul era gradinaru pe acolo; pe viitoru insa nu voru avea cauza cei ce reprezentau atare poporu, ca n'au potutu face. Mijloci n'au fostu mai de locu nici in Transsilvani'a, si prin intelegeri catu nu s'au facut? Sa facutu pe campulu celu angustu, insa ce nu se va pot face pe campulu celu largu alu Mitropoliei? Nu dico alt a decat urezu dile fericite pana la adunca betranetie capului Mitropoliei, si vomu vedea cele ce visam.

In fine aceasta Mitropolia avea si bunurile ei materiale immobile. Acestea erau daruite parte de Principii Romaniei. Astadi Mitropolia s'a restituie; frati de dincolo credem ca nu voru intardia a-i restituui bunurile. Bailescu.

Din Brasov audim, si "Gaz. Transs." constatare trista scire, ca P. Dimitriu Orgidanu, unul din Parochii Bisericei S. Treimi din suburbii de susu (de pe Toale) a reposat in 10 Ianuariu. Fia-i tieran'a usiora!

Deputatiunea romana din Ungaria si Transsilvani'a, carea sub conducerea Esc. Sale P. Mitropolit Andreiu are sa depuna la scaunula imperatrici multamit Romania gr. or. pentru inintiarea mitropoliei, se va asta in 19/31 Ianuariu la Vienn'a. (Dupa scirile mai noave s'a si presentat.)

Foile din Ungaria, chiaru si cele oficiose, scriu ca unu ce siguru, ca reformele de justitia, de cari amintisem si noi, voru veni la dieta ca propositiuni regesci.

Vien'a in 25/13 Ian. 1865. Vienn'a nu in zadaru e metropolia imperiului. Ea ingrijesc, nu numai de locuitori ei, ca sa nu le lipsasca nici odata "materii interesante" pentru ocuparea loru spirituale si trupesca, ci indulcesc din candu in candu si pre fiii eii "extra muros" de cate unu evenimentu atragatoriu. Asi unu evenimentu e senatul imperial, care si-a intinsu aici cortulu, dar si mai atragatoriu va fi poate "constituirea tribunalului supremu" pentru Transsilvani'a, carea sosindu adi Esculentia Sea Domnului Presedinte V. Popa aici, se va intempla preste curendu.

Succede-va Esculentiei Sele numitului D. Presedinte despre alu caruia zelu nationalu suntemu convinsi, a scote la cale ca intre cei 7 consiliari ai tribunalului supremu sa fia celu pucinu doi romani, si cari voru fi acei fericiti 2, ori pati-vomu ca si cu Cancelari'a aulica unde pana in diu'a de adi nu s'a potutu mediuloc mai multu de 1. di unu Consiliariu Romanu? Aceste suntu intrebările dilei pentru Romanii. Pana candu se voru deslega ele, sa ne folosim de atentia incoce indreptata — caci ochii multor a voru privi in septembra acestei spre Vienn'a, — de a face unu preambulu la lumin'a egalei indreptatiri prin labirintul vechei zidiri din strada bancei, in care si-a luat resedintia spiritului erei noave constitutiunali din Transsilvani'a; sa vedem, cate duchuri romane voru da glasul la chiamarea numelui loru.

Cum e sciutu, Cancelari'a aulica transilvana in diu'a de adi are pusatiunea unui ministeriu, numai catu intrunesce in sine ministeriul de interne, de justitia si cultu, dupa impartirea de inainte de 1860. Catu depinde dela ea, — conducatora trebilor noastre transsilvane — buna seu rea starea nostra, inaintarea catra adeverata egala indreptatirea nationala si bisericesca, seu departarea de acestu scopu, socotu aru fi unu ce superflu a espune mai pre largu, dar forte pucini — aceia numai cari au sierbitu la dicasterii asi inalte de cunoscu modulu impartirei lucrarilor, — voru sci, ce multu depinde adese si dela unu deregatoriu numai subalternu in conceptu decidera causelor de multe ori si celor mai inseminate. Ca sa nu me afundu intr-o discussiune mai larga decat cum ceru colonele unei foi periodice, aducu inainte numai exemplulu cu trupulu omenescu.

Sintiurile trupesci ne mijlocescu cunoscinta toturorul lucrurilor dinafara. Suntu ele rele, atunci si cunoscinta no-

stra va fi rea, falsă. De către un membru al trupului nu mai poate servi, său numai servește cum se cade destinului său, se face stricare trupului întregu. Ce va face orbul cu colorile cele mai frumos? Cum va merge omul de către nu-lu slujescu picioarele? El dar lucru firescu, ca nu e nici decât lucru indiferent pentru înaintarea noastră ori de avem cu un dregatoriu de conceptu mai multu său mai puțin la Cancelari'a aulică, și de statu numerulu dregatorilor Români de acolo în vre-o relație dréptă către numerulu celor de alta naționalitate sau bă? Sa vedem numerulu dregatorilor Români în senatulu Cancelariei aulice, câci faptele ne voru spune mai chiar până unde amu ajunsu cu egală indreptătire. Aplicati in conceptu se află cu totul 31 de dregatori, dintre acestia 7 Români, 13 Germani și 11 Magiari și anume:

Români. Sasi. Magiari.
— 1. Cancelariu
Conte Nádasdy Esculentia.

Vicecancelariu Baronu Reichenstein Esc.

Consiliari.

I. D. Roth, Br. Friedensels Moldovanu

Horváth și Conte Teleky

Secretari.

I. D. Angialu Plecker, Millborn v. Müller

Biró, Szent Györgyi

Consiliari de apelatiune intrebni-

tiati că secretari;

I. D. Topler și G. Meister

Concipisti cu plata

D. Ciupă, Fetti

Baronu Konradsheim

Juhász, Bergai

Concipisti onorari

Baronu Fillenbaum

Mara

Adjuncti de conceptu:

I. Bartolomeiu Dr. Lange

Dr. Borosnyoi

Apoi doi practicanți cu plata

din manipulatiune

Unul cu plata dela Univ. sasescă

Unul cu stipendiu străordinarul

de statu

Doi concipisti on. de Gubernu

Summa 7 13 11

Earin manipulatiune:

Directorul Registrului

Direct. Protocolui român catolicu

2 Adjuncti de direcție

9 Oficiali

4 Cancelisti, dintre acestia doi Români

aplicati in conceptu cum s'a spusu deasupr'a

Unu diurnistu

Summa 1 4 11

Numerulu celu precumpanitoriu alu Magiarilor din manipulatiune se datăza de pre tempurile Baronului Kemény,

cările să vede a se fi tinutu de proverbiulul că „cine imparte parte-si face.”

Acum au ajunsu la altii de a împarti, sperăm insa ca din ce în ce se voru dedă confratii nostri transsilvaneni de alta națune a privit de unu lucru foarte firescu și egală nostra indreptătire națională și nu seava mai procede dupa principii de aceste.

Celealte combinatiuni le lasămu cettoriului.

Se i ascăpta cu incordare, în ce pusatiune va luă clerulu rom. catolicu din Austria fatia cu Enciclic'a și mai alesu cum o va publica Arhiepiscopulu Cardinalu Rauscher. De sigur ca densulu că supusu creditiosu alu pre'naltului tronu și legilor statului, cari au de baza egală indreptătire a toturor religiunilor recunoscute in imperiu, și principiele civilisatiunei secului nostru, fatia cu enciclic'a papale, carea le condamna tōte aceste, cărei'a insa că Archiepiscopu rom. cat. și densulu debue să i-se inchine, se află intr'o pusatiune nici decât de invidiatu. Dar Clerului greco-catolicu ore nu i s'a tramis enciclic'a spre publicare? Credește ca i-arău paré bine sa fia crutiati de atare donu parintescu.

Tōte aceste suntu insa de însemnatate secundara pre lāngă intrebarea, ce occupa comisiunea de bugetu a Senatului imperialu, cum ca in ce modu s'ar potē delatur'a cu totulu din bugetulu anului curinte deficitulu escalculatu la 30 de milioane fl?

Eri a fostu cea d'antâi conferintia a ministerului întregu cu acea comisiune. Ministerul se vede a fi gata îspref conlucrare de a impucină deficitulu, prin intrelasarea zidirilor projectate, și alte crutiari, nici ideea insa prin reducere a armatei.

De aci aru rezultă o reducere intre 3—5% a deficitului escalculatu. Comisiunea insa, cum ni se pare, voiesce delaturarea totula a deficitului. Mai alesu i-stau ochii pre fondul de dispositiune libera, din care se subvenționă unele foi periodice. Noi inea din partene sănemu subvenționări de aceste—afara de gazetele curalui oficiose pentru publicațiunile de lipsă—de superflue, bă stricăciose. Regimulu pote fi siguru, ca umblându pre calea dréptă, gazetele cele mai latite ale poporului seu loialu voru fi cei mai caldurosi aperatori ai lui, până candu retacindu pre căli rele, înzadar se va săli a-si incantă faptele prin guri platite, și a visă de viitoru maretu imbatatu de sumulu tamaici, ce voru arde satelitii la picioarele lui, pentruca s'ar espune pericolui de a fi orbu dréptă slabiciunile unei'a său altei'a mesuri a sale și a fi treditu din somnu mai curendu său mai tardiu, dar de regula pre tardiu—prin jalnicul buetu alu vietiei inadusite la unu poporu și cu atâtua mai amara aru fi apoi privirea la realulu funestu, și mai grea viindecarea lui. Avemu de observatu insa, ca acelu fondu de dispositiuni cum se numesce, nu e numai pentru subvenționarea gazetelor, ci și pentru alte ajutore neprevideute momentane, de aceea ce amu disu de a supr'a nu e in contr'a fondului preste totu, ci numai a subvenționării gazetelor.

Din Croati'a se scrie, ca pe 4 Februaru c. n. este conchiamata la Zagrabia o conferintia banala de 42 persoane distinse din clerus, magnati, ampoliati judiciari și administrativi, proprietari și cetățeni, pentru preconsultarea asupr'a modurilor aducerei unei legi corespondiente electorale. — Se crede, ca dieța Croato Slavonie și a Ungariei se voru conchiamă totu cam deodata, și adica pe primavér'a venitóre.

Principalele române unite.

In 15 Ianuariu la 2 ore dupa amediadă, Senatulu in corpore a avut onore a presentă adres'a sea în altimeti Sale Domanitoriului.

In altimeti Sea a priimitu in sal'a tronului pe corpulu ponderatoru, incunguratu fiindu de ministrii sei și de cas'a sea militara.

Domnul generalu Ioann Florescu, antâiulu Vice-presedinte alu Senatului a citit u urmatorea adresa:

Prea Inaltiate Dómn'e,

„Senatulu României a acclamatu, cu tîr'a intréga, patrioticu discursu adresatu de Inaltimeti Vôstra către intrunitile adunâri legislative, in diu'a deschiderei constitutiunalei loru sessiuni.

Senatulu, petrunsu de inalt'a și delicat'a sea missiune ce i dău nouele instituționi, fără de a mai aruncă o ochire retrospectiva asupr'a evenimentelor din trecutu, și a impregiu-rârilor care impedeau organizarea și desvoltarea instituțiunilor tierii, i-place mai bine a concentr'a tōte cugetările sale asupr'a presentului și viitorului României, către Maria Vôstra, tare prin sanctiunea intregei națiuni, ati sciutu cu atât'a energia, intelepciune și patriotismu a-i deschide o nouă era de prosperitate.

Astadi mecanismulu poterilor Statului este complectu și cuprinde in sine tōte elementele de libertate și de stabilitate neaperate unei grabnice și serișe organisări.

Totulu depinde daru de la armonia ce negresită va domni intre aceste corperi.

Senatulu este gelosu, Prea Inaltiate Dómn'e, a ve probă ca, patrunsu de asemenea simtieminte, că aperitoru alu baselor constitutive ale nouelor nostru instituționi, va fi pururea celu mai devotatu tronului României.

In altimeti Vôstra, chiamandu la viét'a politica tōte clasele societății nostru, resolvandu cestiunea sociala, ati inchisu eră discordielor, a urelor si luptelor de partită și ati reintrodusu stramosiesc' fratlie.

Resplatirea unui asemenea rezultatu In altimeti Vôstra o veti gasi in insusi satisfacerea ce da consciint'a unei datorii implinite. Acesta resplatire o gasiti, Prea Inaltiate Dómn'e, și in unanimitatea cu care națiunea a respunsu la apelulu In altimeti Vôstre și in recunoșcerea nouului statutu din partea Inaltei Porti și a poterilor garante. Augustii monachi, dându acesta nouă dovada de inalt'a loru buna vointia pentru România, au căstigatu tilluri neprescriptibile la recunoșcinta ei, și esprimându acestu sentimentu, Senatulu nu este de călu credinciosulu organu alu recunoștinței naționale.

Cercetându cu scumpalate sfrâul reformelor sevârsite și legiuirilor promulgate de Înaltimia Văstra, în acestu din urma periodu de siepte luni, Senatul constata că Înaltimia Văstra n' o poteati face o mai inteleptă și mai patriotică intrebuintiare de exceptiunale poteri ce V'a incredintiatu națiunea prin plebiscitulu din 10—14 Mai.

Urmati, Prea Înaltitate Dómne; pe calea ce V'a deschis u vointă națională, să veti gasi totdeun'a senatul gât'a a contribui, în marginile competintiei sele, la totu ce pote interesa și consolidă senatul Romanu.

O cestiune la care Senatul, că și tōta tiér'a, tine ca la o cestiune adeveratu națională este aceea a monastirilor pamentene dise inchinate. O insemnata parte a teritoriului Romanu, ne mai potandu remané în mân'a comunităților străine, să a și otarită prin legea din 13 Decembrie, anul 1863. Ear în privintă negociațiunilor deschise la Constantinopole pentru ajutorulu ce va fi a se face odata pentru totdeun'a, locurilor sante, senatul, impreuna cu tiér'a intréga, este de mai nainte incredintiatu de bunulu resultatu ce veti dobandi; căci, cine mai bine decât Mari'a Văstra cunoșce mijlocele tierei, precum și sentimentele de pietate de care România a datu totdeun'a probe bisericei ortodoxe in Orientu?

Senatul nu mai putinu a apretiuu cugetările emise în discursulu tronului în privintă cestiunei rurale, definitivu resolvata din improprietătirea tieranului și legiuiră despăguibirea proprietarului posa sub garanti'a și sub scutu onorei guvernului și a tierei. Cestiunea astfelu resolvata, va produce înfrântarea intre tieranulu plugaru și proprietaru; ear proprietatea, atât unui cătu și a celuilaltu, devine absolută și sacra, atribuite de care ea se bucura în tōta lumea civilisată, că un'a ce este celu din urma resultatu alu inteligintiei și activitatiei omenesci.

Dupa ce ne-amu indeplinitu sacr'a datorie de a felicită pe Mari'a Văstra pentru reformele și legiuirile cu care a-Ti dotat tiér'a intr'unu spatiu de timpu atât de scurtu, nu ne remane, Prea Înaltitate Dómne decât a Ve rogă sa contati pe celu mai devotatu concursu alu Senatului, care va fi norocitu a contribui la continuarea marei opere incepute cu atât'a intelepciune și patriotismu de Înaltimia Văstra.

Senatul nu va perde nici o data din vedere, ca missiunea sea cea mai importantă este acea de a incungură Tronul de tōte garantiele ce potu asigură tieri liniscea și stabilitatea, de a mantine echilibrul intre poterile statulni, precum și de a aperă, pentru a le întărī, pactulu fundamentalu și libertățile nōstre publice.

Astfelu, vomu poté dice impreuna cu Mari'a Văstra, ca statul și societatea romana se voru consolidă pe bas'a drepturilor vñchiei nōstre autonomii și a mariloru principie ale egalitatiei și civilisatiunei moderne.

Sa traiásca România!

Sa traiásca alesulu și reformatorulu eii ALESSANDRU IOANN I.! Presiedintele Senatului, Nifonu Mitropolitul ungro-valachiei.

Vice-presedinte, I. E. Florescu.

Secretari, A. Teriachiu și Catargiu.

Nr. 61, Ianuariu 1865.

La acést'a, Înaltimia Sea a citit uurmatorulu respunsu:

Prea sante Printe!

„Domnilor Senatori!

„Priuimiti multiamirile mele cele mai vii pentru dreptatea ce dati aceloru mele.

„Concursulu ce-Mi fagaduiti este inchizesiurea cea mai buna a consolidării institutiunilor și libertăților nōstre publice, și a prosperitatiei generale și private a Românilor.

„Nici odata că acum, tiér'a n'au avutu trebuintia de o intelegeră mai strinsa și mai sincera intre corporurile mari ale statului.

„Suntu ferice de a constata că acesta intelegeră esista, și din parte-mi, Eu voi pună tōta staruinită spre a pastră acesta armonie manosă in bine.

„Multimescu inca odata Senatului pentru devotamentulu ce-Mi pronite, și profitu de acesta ocasiune solemna spre a felicita în Presiedintele seu pe Primatul României, pe înălțulu capu ai biscripei ortodoxe romane.

„Prin acestu nou titlu cu care se impodobesc Mitropolia din Bucuresci, voiescu a contribui la realtiarea prestigiului santei nōstre religioni, la unirea clerului din ambele tieri sorori."

Dupa acóst'a Înaltimia Sea a mai adaugatu următoarele cuvinte:

„Pe lângă acestu respunsu alu Tronului, voiescu, Domnilor Senatori, a ve mai adresă căte-vă cuvinte proprii ale Mele și rostite din inima. In mijlocul impregurărilor pline

de pericolé prin care amu trecutu, ide'a a cărei'a realitate amu urmarit' o mai cu deosebire, a fostu crearea Senatului, acestu corpu fără care aru si cu nepotintia a se asigură libertățile publice și insusi Guvernul constituunalu. Me simtu fericită ca staruinitie Mele s'au indeplinitu; și dar, credu ca Senatul se va tînă porurea la înaltimia missiunei sele astfelu că sa potu porurea a Me bucură și a Me mandră ca l'amu instituatu.

„Sa traiásca dar Senatul României!“ „Regeneratiunea.“

Aflâmu ca prin decretulu Domnescu din 11 Ianuariu 1865 se stabilesce ca Mitropolitul din Bucuresci se pôrte titlu de „Mitropolit primat alu României.“ — Prin unu altu decretu dela 1 Ianuariu 1865 s'au sanctisuntu:

1. Autorisarea directiunei generale a postelor și telegrafelor de a primi abonamente pentru diuarie romane și straine. Abonamentele se facu platindu inainte. Preturile abonamentelor nu se deosebescu de cele fiscate de editorii folor, dar din acele pretiuri 10% procente au sa incurga în tesaurulu publicu. Tacs'a tramiterei banilor de abonamente cade in sarcin'a editorilor său redactiunilor. Procente de mai susu precum și tacs'a pentru tramiterea abonamentelor la foi oficiale cadu in computulu statului.

„Concordia“ ne aduce o corespondintă din Bucuresci subscrisa de D. Prof. Nifonu Balasiescu în care acesta deplange marea nepasare a Românilor cătra barbatii sei ce se luptă pentru inaintarea națională. Intemplarea acést'a trista ne spune că-lu lovi și pre acum, acuși de patru ani, reposatulu stimabilu barbatu Moise Nicora (Nicorescu) nascutu in Giula com. Aradului. Acestu Moise Nicora au facutu in interesulu național și bisericei sele mai multe calatorii prin România, Moldavia, Russi'a și Turcia și reposă in 10 Octobre 1861 in etate aprópe de 80 ani „cei mai multi plini de amaratiune.“ Elu fu immormentat in cimiterinu publicu la Mourogen.

Sî noi deplângemu acést'a in adeveru trista intemplare, care lovesce de multe ori pre barbatii cei mai meritati ai unei națiuni, dar totodata și rogâmu pre acei stimati Domni, carii au fostu in apropierea celui de pia memoria a impartasi publicului român mai depoiau meritele reposatului că baremu generatiunile viitoré sa-lu recompenseze de ceea ce au fostu privatu prin contemporanii sei!

Prospectu politicu.

„Monitorulu“ francesu publica decretulu imperatescu, prin care senatul și camer'a legislativa se conschiamă pe 3/15 Februarie.

In camer'a italiana au adusu Ricasoli o propunere, prin a cărei priimire discussiunile cele indelungate, esarcbate și nefolositore asupr'a intemplărilor din Septembre 1864. s'au curmatu, și camer'a trece mai departe la alte obiecte.— Pap'a sa fia insarcinat pre cardinalulu Antonelli, a tramite la toti nuncii papali de prin capitalele Europei note mulcomitore in privintă enciclicei.— Regimulu se află in conflictu cu municipalitatea neapolitana; căci aceea voise a serbă diu'a lui Garibaldi, și regimulu — din cause pecuniarie — nu se 'nvoise; acum nu se 'nvoiesce municipalitatea a serbă nici diu'a regelui. Un'a pentru alt'a!

Nr. 3—2

EDICTU.

Mari'a lui Vasiliu Gavrila din Sacelu lângă Sabiu, au incaminat sub prez. de astadi nr. 142. procesu divortiale asupr'a barbatului ei Nicolae Platosiu totu din Sacelu. De őre ce insa Nicolae Platoriu e de mai multi ani pribegiu și nu se scia loculu aflărei lui, acelu Nicolae Platosiu se indetorează prin acést'a, că in terminu de unu anu dela datulu de fatia, cu atât'a mai vertosu sa se prezenteze inaintea forului subsrisu, cu cătu la din potriva procesulu aaupra-i pornitul și fără de elu se va otari in intielesulu prescriseloru canonice ale s. Biserici gr. orientale.

Sabiu 28 Decembrie 1864.

Forul matrimonial gr. or. alu Protopopiatului Tractului Sabiuului I.

I. Hannoia, Protopopu.

Nr. 4—2

EDICTU.

Mari'a Demetriu Streulea din Jinn'a scaunulu Sabiuului, sub prez. de astadi au urzit uasupr'a barbatului eii Bucuru Cornea din Poiana scaunulu Mercurei, procesu divortiale. De őre ce Bucuru Cornea e de mai multi ani pribegiu și nu se scie loculu aflărei lui, acel'a se indetorează prin acést'a, că in terminu de unu anu dela datulu de fatia, cu atât'a mai vertosu se infacisieze inaintea forului subsrisu, cu cătu la din potriva, processulu asupr'a-i pornitul se va otari și fără de elu in intielesulu prescriseloru canonice ale s. Biserici gr. orientale.

Sabiu 8 Ianuariu 1865.

Forul matrimonial gr. or. alu Protopopiatului tractului Sabiuului I.

I. Hannoia, Protopopu.

Editură și tipariu tipografiei archidiecesane.